

טו בשבת, ראש השנה ל..

...המנהג שפשט בימינו, לעסוק בנטיעות בט"ו בשבת, הוא מנהג חדש. אמנם אצל הילדים, ט"ו בשבת קשור בעיקר לנטיעות, אולם עלינו ללמד את האמת, כי האמת היא יסוד החינוך: ט"ו בשבת "כחג האילנות" הוא מנהג מאוחר מאוד. כמובן, לא בשל כך הוא מנהג חסר ערך, אדרבה, יש ערך רב לנטיעת האילנות, מפני שהיא מבטאת את ההתעוררות לתחיה ישובית חדשה בימינו. מעין וחרוב בפתח המערה באו אצל יוסף אבו מוסה לפקיעין. אמרו לו: שמא ידעת או שמא שמעת מהו הטעם בדבר שנהגו אחינו בני ישראל לאכול חרובין בט"ו בשבת? אמר להם: שמעתי מפי אבי, ששמע מאביו, ששמע מפי אבי אביו עד הפלח הראשון שהיה במקומו מימות הבית, וכך שמעתי: שתים עשרה שנה נתחבאו רבי שמעון בר יוחאי ואלעזר בנו במערה זו שבמקומו מפני גזרת מלכות הרשעה ושם נברא מעין להם וחרוב למאכלם והיו יושבים ועוסקים בתורה יומם ולילה. לבסוף שמעו בת קול מכרזת ואמרת: בני חביבי צאו מן המערה, לכו והרביצו תורה בעמי ישראל שגלו באומות ונשתכחה תורתם. קם רבי שמעון על רגליו ואמר: רבונו של עולם, ידוע לפניך שלא לכבודי ולא לכבוד בית אבא מרדתי במלכות הרשעה אלא לכבודך. נשבע אני כי לא תשכח תורתך מעמך שכבר הבטחת לנו שלא תשכח מפי ומפי זרענו ומפי זרע זרענו מעתה ועד עולם. אלא ממה אני מתירא? שמא, חלילה, תשתכח ארץ ישראל מעם ישראל, מתוך שהם ניזונים ממזונות נכר ונושמים אויר נכר. מיד שמעו בת קול האומרת: אף אתה בני! עמד והנהיג שהיו ישראל אוכלים חרובין בט"ו בשבת, מדי שנה בשנה, וכשהם אוכלים ושואלים: חרוב זה שאנו אוכלים על שום מה? מזכירים ונזכרים, שבית המקדש חרב, ארץ ישראל שוממה וחרבה, עמדו וכתבו הדבר לרבי חנינא, וקבעם כמנהג והיה קורא בהם מדי שנה בשנה.

(סיפור עם)

ר' יוחנן בן זכאי אומר: אם הייתה נאיסה בתוך יצק ואמרנו לך הרי אשית בא.
 נא אף את הנאיסה ואמר כן צא והקבילנה!
 (אבות דרבי נתן)

אהבות!!

שנזכה לזכור את החרובן והחוסר, ויחד עם זאת להמשיך לצמוח, להתחדש ולחזק

את הקשר עם האדמה המיוחדת כ"כ של א"י.

שבת שלום, אוהבת!